บทที่ 5
บทสรุปและเสนอแนะ

บทสรุป

สภาพสังคมปัจจุบันได้มีความเปลี่ยนแปลงไปจากสังคมในอดีตอย่างสิ้นเชิง มีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การดำรงชีวิตประจำวันของคนในสังคมก็เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งการประกอบอาชญากรรม ซึ่งในอดีตการกระทำความผิดเป็นการกระทำความผิดในลักษณะทั่วๆไป เรียกว่า อาชญากรรมตามท้องถนน (Street Crime) เช่น การลักทรัพย์ ฆาตกรรม เป็นต้น แต่ในสังคมปัจจุบัน รูปแบบของอาชญากรรมมีความซับซ้อนมากขึ้น ลักษณะของอาชญากรรมจึงเปลี่ยนไปเป็นแบบ องค์กรอาชญากรรม (Organized Crime) มีโครงสร้างการบริหารงานและดำเนินการคล้ายกับรูปแบบขององค์กรธุรกิจ คือมีทั้งฝ่ายผู้บริหารในระดับหัวหน้า และฝ่ายดำเนินการ การดำเนินการมีลักษณะเป็นเครือข่าย ติดต่อประสานงานกันตลอดเวลา ลักษณะขององค์กรอาชญากรรมที่เห็นได้ชัด เช่น การค้ายาเสพติด การค้าอาวุธสงคราม การค้าประเวณี ซึ่งจุดประสงค์ของการประกอบอาชญากรรมดังกล่าวก็เพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมายซึ่งจะเน้นที่ผลประโยชน์ทางด้านการเงินเป็นส่วนใหญ่ แต่เนื่องจากเงินที่ได้มาดังกล่าวเป็นเงินที่ผิดกฎหมาย คือมีที่มาจากการกระทำความผิด ดังนั้นเพื่อที่จะสามารถนำเอารายได้หรือเงินซึ่งเป็นผลประโยชน์จากการประกอบอาชญากรรมดังกล่าวมาใช้ได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย จึงต้องผ่านขั้นตอนสำคัญที่เรียกว่า "การฟอกเงิน" (Money Laundering) ซึ่งความหมายของการฟอกเงินนั้นได้มีผู้ให้คำนิยามเอาไว้มากมาย แต่พอที่จะสรุปได้ว่า การฟอกเงิน คือ การกระทำใดๆที่ทำให้เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือที่ได้มาจากการกระทำความผิด แปรสภาพเสมือนหนึ่งว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยถูกกฎหมาย หรือเพื่อปกปิดแหล่งที่มาของเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยผิดกฎหมาย

จากความหมายโดยรวมของการฟอกเงิน จะเห็นได้ว่าส่วนประกอบที่สำคัญในการฟอกเงินก็คือ วิธีการที่จะนำมาใช้ในการฟอกเงิน แต่เดิมวิธีการที่เป็นที่นิยมอย่างมากคือ การนำเอาเงินสดติดตัวออกนอกประเทศ แต่เนื่องจากรายได้จากการประกอบอาชญากรรมมีจำนวนมหาศาล วิธีการดังกล่าวจึงไม่ค่อยสะดวกเท่าใดนัก จึงได้พัฒนาวิธีการใหม่ๆขึ้นมาใช้ เช่น การฝากเงินกับสถาบันการเงินทั้งในและนอกประเทศ โดยเฉพาะธนาคารในต่างประเทศที่ไม่มีการควบคุมระบบธนาคารหรือสถาบันการเงินอย่างเข้มงวด การตั้งบริษัทหรือกิจการขึ้นบังหน้า เนื่องจากวิธีการดังกล่าวเป็นที่นิยมในหมู่นักฟอกเงินเป็นจำนวนมาก ทำให้หลายประเทศโดยเฉพาะประเทศในแถบยุโรปและอเมริกาตื่นตัวในด้านการป้องกันและดำเนินการกับผู้กระทำความผิดมากขึ้น โดยการกำหนดมาตรการควบคุมสถาบันการเงินและธนาคารอย่างเข้มงวด

ทำให้บรรดานักฟอกเงินทั้งหลายต้องพยายามแสวงหาวิธีการฟอกเงินแบบใหม่เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกดำเนินคดีต่อไป

ทางเลือกใหม่ที่นักฟอกเงินนำมาพิจารณาอันดับแรก คือ การอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งมีพัฒนาการและความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสูงมาก เพียงระยะเวลาไม่กี่สิบปีเทคโนโลยีดังกล่าวได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะความก้าวหน้าทางด้านระบบเครือข่ายอินเตอร์เนต ซึ่งเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นเครือข่ายที่เชื่อมโยงคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ให้สามารถติดต่อส่งผ่านข้อมูลกันได้ตลอดเวลา โดยมีรูปแบบในการรับส่งข้อมูลเป็นมาตรฐานอย่างเดียวกัน ไม่ว่าผู้ที่ติดต่ออยู่ในเครือข่ายจะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ชนิดใด ทำให้การติดต่อสื่อสารในลักษณะดังกล่าวมีความเป็นสากล เนื่องจากไม่มีข้อจำกัดทางด้านพรมแดนหรือข้อจำกัดด้านภาษาใดๆทั้งสิ้น จนอาจจะเรียกได้ว่าเครือข่ายอินเตอร์เนตเป็นโลกที่ไร้พรมแดน (Cyberspace) ซึ่งบริการบนอินเตอร์เนตมีมากมายหลายอย่าง เช่น การบริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail), เกมส์สำหรับเล่นบนเครือข่ายอินเตอร์เนต, ระบบการค้นหาข้อมูล, การให้บริการทางด้านการค้าพาณิชย์ (Electronic Commerce หรือ E-Commerce) เนื่องจากการให้บริการบนเครือข่ายอินเตอร์เนตมีลักษณะที่กว้างและหลากหลาย ดังนั้นหนึ่งในบริการดังกล่าวที่นักฟอกเงินสนใจ คือ การให้บริการของธนาคารหรือสถาบันการเงิน หรือการค้าขายบนเครือข่ายอินเตอร์เนต

การให้บริการของธนาคารบนเครือข่ายอินเตอร์เนต (Internet Banking) ได้อำนวยความสะดวกให้กับลูกค้าของธนาคารหรือสถาบันการเงินเป็นจำนวนมาก เนื่องจากการทำธุรกรรมต่างๆไม่ว่าจะเป็นการโอนเงิน ถอนเงิน ฝากเงิน สามารถทำได้อย่างรวดเร็ว โดยไม่มีข้อจำกัดทางด้านเวลาและระยะทาง ผู้ใช้บริการสามารถใช้บริการของธนาคารประเทศใดในโลกก็ได้โดยเสรี โดยการทำธุรกรรมผ่านทางเครือข่ายอินเตอร์เนต เริ่มต้นจากการเปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารดังกล่าวผ่านทางเว็ปไซต์ของธนาคารที่ให้บริการบนเครือข่ายอินเตอร์เนต ในบางประเทศมีกฎหมายที่เข้มงวดในเรื่องของการปกปิดความลับของลูกค้า เช่น ประเทศนาอูรู โดยผู้ใช้บริการสามารถใช้ชื่อปลอมหรือนามแฝงในการเปิดบัญชีได้ ซึ่งทางธนาคารจะไม่เข้าไปตรวจสอบหลักฐานการเปิดบัญชีดังกล่าวเลย ทำให้นักฟอกเงินสามารถเคลื่อนย้ายเงิน โดยวิธีการโอนเงินไปเข้าบัญชีธนาคารได้อย่างรวดเร็ว และไม่สามารถตรวจสอบบัญชีเพื่อตามรอยที่มาของเงินจำนวนดังกล่าวว่าเป็นของใครได้เลย

นอกจากนี้กรณีของการค้าขายผ่านทางเครือข่ายอินเตอร์เนต(Electronic Commerce หรือ E-Commerce) มีเรื่องของการชำระเงินเข้ามาเป็นส่วนสำคัญของการให้บริการดังกล่าว ซึ่งลักษณะของการชำระเงินทำได้หลายวิธี เช่น การใช้บัตรเครดิต การใช้เช็คอิเล็กทรอนิกส์ และการใช้เงินอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Money) ซึ่งจุดสำคัญที่เป็นที่สนใจของนักฟอกเงินก็

คือเรื่องของการใช้เงินอิเล็กทรอนิกส์เพื่อชำระค่าสินค้าหรือบริการดังกล่าว โดยการได้มาซึ่งเงินอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวผู้ใช้บริการอาจใช้บริการจากสถาบันการเงิน หรือธนาคาร หรือผู้ประกอบการเอกชนก็ได้ เช่น บริษัท Mondex, บริษัท Cyber Cash เป็นต้น ซึ่งลักษณะของเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นของบริษัทเอกชน ผู้ใช้บริการต้องจ่ายเงินล่วงหน้าให้แก่บริษัทก่อน จากนั้นจำนวนเงินของลูกค้าจะถูกเก็บบันทึกไว้ในฐานข้อมูลของบริษัท เมื่อผู้ใช้บริการต้องการซื้อสินค้า ทางบริษัทก็จะหักเงินจากบัญชีไปเรื่อยๆ โดยผู้ใช้บริการจะจ่ายเงินให้แก่ผู้ให้บริการอินเตอร์เนตในรูปของ Cybercoin หรือ Digital Cash หรือในกรณีของการให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์ของธนาคารก็จะมีลักษณะเช่นเดียวกับการให้บริการของบริษัทเอกชนซึ่งมีจุดเด่นที่ตรงกัน คือ ทางธนาคารหรือบริษัทเอกชนไม่สามารถทราบได้ว่าเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของใคร เนื่องจากไม่มีการเปิดเผยตัวบุคคลเจ้าของเงินว่าเป็นใคร ทำให้ไม่สามารถตามร่องรอยของเงินได้ เนื่องจากผู้ใช้บริการอาจใช้เบอร์ที่อยู่ (Address) ปลอมโดยการใช้ชื่อปลอมก็ได้ เช่น การให้บริการของเว็ปไซต์ yahoo.com หรือ hotmail.com ซึ่งมีการให้บริการเปิดขอใช้ E-mail address ได้ฟรี ซึ่งผู้ใช้สามารถกรอกข้อมูลที่เป็นเท็จได้ โดยไม่ผ่านการตรวจสอบใดๆเลย แสดงให้เห็นว่าข้อดีของเงินอิเล็กทรอนิกส์ ก็คือไม่มีใครทราบได้เลยว่าเงินดังกล่าวนั้นเป็นเงินของใคร เนื่องจากเงินอิเล็กทรอนิกส์ไม่เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน คือไม่เห็นเป็นตัวเงินแต่ใช้เป็นสื่อกลางที่ใช้ชำระค่าสินค้าและบริการภายในเครือข่ายอินเตอร์เนต จึงไม่อาจจะทราบถึงที่มาที่ไปของเงินอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้ อันเนื่องมาจากผู้ประกอบอาชญากรรมไม่ต้องใช้ชื่อและที่อยู่จริงของตนในการใช้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว ดังนั้นเงินอิเล็กทรอนิกส์จึงกลายเป็นเงินนิรนามที่เอื้อประโยชน์ได้เป็นอย่างดีสำหรับการฟอกเงิน

จากช่องโหว่ของเทคโนโลยีเครือข่ายอินเตอร์เนตดังกล่าวทำให้เกิดการฟอกเงินได้สะดวกรวดเร็วมากกว่าวิธีเดิมเป็นอย่างมาก ดังนั้นหลายประเทศจึงได้มองเห็นถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามก็ยังไม่มีประเทศใดที่สามารถออกกฎหมายมาควบคุมหรือป้องกันการฟอกเงินผ่านทางเครือข่ายอินเตอร์เนตโดยตรง เนื่องจากการออกกฎหมายมาควบคุมเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน เนื่องจากเทคโนโลยีดังกล่าวมีพัฒนาการตลอดเวลาซึ่งกฎหมายไม่มีทางที่จะตามได้ทัน แต่ก็มีกฎหมายอื่นที่พอจะนำมาใช้ในการป้องกันการกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าว

ในกรณีของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีกฎหมาย Bank Secrecy Act 1970 (BSA) ขึ้นมาเพื่อต้องการพิสูจน์ทราบแหล่งที่มาของเงิน ปริมาณเงิน และความเคลื่อนไหวของเงินที่นำเข้าหรือออกนอกประเทศ หรือที่ฝากไว้ในธนาคารหรือสถาบันการเงิน และยังได้กำหนดให้สถาบันการเงินจัดทำรายงานธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงิน การโอนเงินที่มีจำนวนเกินกว่า 10,000 เหรียญสหรัฐด้วย ซึ่งนับว่าเป็นกฎหมายที่อาจนำไปใช้ในการตรวจสอบได้ว่าธุรกรรมใดเข้าข่ายการฟอกเงินหรือไม่ นอกจากนี้ยังมีกฎหมาย Money Laundering Control Act 1986

(MLCA) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ออกมาใช้ควบคุมการฟอกเงินโดยตรง ซึ่งได้ควบคุมถึงเรื่องของการโอนเงินทางวิทยุ หรือวิธีอื่นใด ซึ่งสามารถนำเอามาปรับใช้กับกรณีของการฟอกเงินผ่านทางเครือข่ายอินเตอร์เนตได้ ในส่วนของกฎหมายที่เกี่ยวกับเรื่องของการโอนเงินโดยเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ของสหรัฐอเมริกาก็มีอยู่ 2 ฉบับ ได้แก่ Uniform Commercial Code Article 4A และ Electronic Fund Transfer Act 1978 (EFTA) ซึ่งกฎหมายทั้งสองฉบับมุ่งที่จะให้ความคุ้มครองผู้บริโภคในการทำธุรกรรมการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์มากกว่า โดยมุ่งเน้นในเรื่องการทำนิติกรรมสัญญาเป็นหลักดังนั้นหากมีกรณีเรื่องการฟอกเงินผ่านทางเครือข่ายอินเตอร์เนตจึงไม่สามารถนำเอากฎหมายทั้งสองฉบับมาใช้ลงโทษผู้กระทำความผิดได้ แต่ต้องนำเอากฎหมายฟอกเงินที่มีอยู่ไปประกอบการพิจารณาร่วมกับกฎหมายเรื่องการโอนเงินโดยเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ทั้งสองฉบับ

สำหรับประเทศออสเตรเลียได้ออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน 4 ฉบับด้วยกัน คือ

1.Custom Act 1901
2.Proceed of Crime Act 1987
3.Financial Transaction Report Act 1988 (FTR Act)
4.Telecommunication Act 1991

ซึ่งจะมีฐานความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินแทรกอยู่ในกฎหมายแต่ละฉบับ และได้มีการกำหนดมาตรการติดตามการโยกย้ายเงินผ่านทางธนาคาร หรือสถาบันการเงิน โดยกำหนดให้ธนาคารหรือสถาบันการเงิน มีหน้าที่รายงานธุรกรรมทางการเงิน และให้เก็บรักษาบันทึกข้อมูลทางการเงิน และหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องไว้เป็นเวลา 7 ปี และลูกค้าที่มาติดต่อทำธุรกรรมกับทางธนาคารจะต้องแสดงตัวตนที่แท้จริงรวมทั้งที่อยู่ที่แท้จริงของตนด้วย นอกจากนี้ Financial Transaction Report Act 1988 (FTR Act) ยังได้มีการจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะขึ้น ชื่อว่า AUSTRAC (Australian Transaction Reports and Analysis Center) ขึ้นมาทำหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และสืบสวนหาข้อมูลทางการเงินว่าการทำธุรกรรมใดเข่าข่ายการฟอกเงินหรือไม่ ซึ่งหากกรณีใดเข้าข่ายการกระทำที่เป็นความผิด AUSTRAC ก็จะส่งข้อมูลให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ดำเนินการทางกฎหมายต่อไป (Law Enforcement) นอกจากนี้ในส่วนของกฎหมายที่เกี่ยวกับการโอนเงินโดยเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศออสเตรเลียนั้นไม่มีกฎหมายโดยเฉพาะออกมาบังคับใช้ แต่อย่างไรก็ดีได้มีการออก Electronic Fund Transfer Code of Conduct 1989 ซึ่งมีฐานะเป็นเพียงข้อบังคับ ไม่ใช่ตัวกฎหมาย ซึ่งข้อบังคับดังกล่าวได้กำหนดรายละเอียดในเรื่องนิติสัมพันธ์ระหว่างผู้เสนอและผู้รับบริการการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ไว้อย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่าหากมีการฟอกเงินผ่านทางเครือข่ายอินเตอร์

เนต จะต้องนำเอากฎหมายที่ใช้เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาใช้ประกอบกับข้อบังคับเรื่องการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

ในส่วนของประเทศในแถบเอเชีย เช่น ในไต้หวัน ได้มีการออกกฎหมายฟอกเงินขึ้นมาใช้บังคับโดยตรง นั่นก็คือ Money Laundering Control Act 1996 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะควบคุมการฟอกเงินและควบคุม ปราบปรามอาชญากรรมร้ายแรง พร้อมทั้งได้กำหนดโทษทั้งทางแพ่งและทางอาญาด้วย ส่วนฮ่องกงก็ได้ออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการฟอกเงินขึ้นมาใช้ เรียกว่า กฎหมายว่าด้วยการลักลอบค้ายาเสพติด (Drug Trafficking (Recovery of Proceeds) Ordinance 1989) ซึ่งสามารถนำเอามาปรับใช้กับการกระทำความผิดฐานฟอกเงินได้

สำหรับประเทศไทยนั้นได้มีกฎหมายฟอกเงินขึ้นมาใช้เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2542 เป็นต้นมา โดยได้กำหนดให้การฟอกเงินเป็นความผิดอาญา โดยได้กำหนดความผิดมูลฐานเอาไว้ 7 ฐานความผิด เช่น ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดเกี่ยวกับเพศ เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้มีการกำหนดภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของสถาบันการเงินด้วย เช่น การที่สถาบันการเงินจะต้องรู้จักลูกค้าของตนเองโดยการให้ลูกค้าบันทึกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำธุรกรรมและตัวลูกค้า รวมทั้งต้องรายงานการทำธุรกรรมของลูกค้าแก่ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ส.ป.ง) ด้วย แต่ในปัจจุบันยังไม่มีกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินของการทำธุรกรรมออกมา ภาระหน้าที่ดังกล่าวจึงยังไม่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ ซึ่งในส่วนของการฟอกเงินผ่านทางเครือข่ายอินเตอร์เนตนั้นไม่ได้มีการกำหนดไว้เป็นความผิดมูลฐาน ดังนั้นจึงต้องนำเอากฎหมายฟอกเงินที่มีอยู่ไปปรับใช้ตามความเหมาะสม เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ส่วนกฎหมายที่เกี่ยวกับการโอนเงินอิเล็กทรอนิกส์นั้น ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายเฉพาะที่จะนำมาใช้กับเรื่องดังกล่าว แต่ได้มีการเตรียมร่างกฎหมายดังกล่าวเสนอตามขั้นตอนการออกกฎหมายแล้ว ซึ่งคาดว่าในระยะเวลาอีกไม่นานนักคงจะมีกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ถึงลักษณะของการกระทำความผิดฐานฟอกเงินโดยอาศัยเครือข่ายอินเตอร์เนต จะพบว่ากฎหมายฟอกเงินของไทยที่ใช้บังคับอยู่ ยังไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดที่อาศัยรูปแบบเทคโนโลยีที่มีความซับซ้อนและทันสมัยมากขึ้น โดยเฉพาะการอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศในเครือข่ายอินเตอร์เนตมาใช้ในการฟอกเงิน ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะมาตรการที่จำเป็นในการควบคุม กำกับ ดูแล ตรวจสอบ และสกัดกั้นการฟอกเงินโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเครือข่ายอินเตอร์เนต ดังนี้

1. ประเทศไทยควรรีบดำเนินการในการออกกฎหมายเฉพาะด้าน (Specific Law) ขึ้นมาบังคับใช้โดยเฉพาะในส่วนของกฎหมายที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็นกฎหมายอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ หรือกฎหมายที่เกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อในมาใช้ประกอบกับการฟอกเงินผ่านทางเครือข่ายอินเตอร์เนต อันเป็นการขจัดปัญหาเรื่องของช่องโหว่ทางกฎหมาย ซึ่งเมื่อเกิดกรณีดังกล่าวขึ้นก็จะนำเอากฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันไปปรับใช้ แต่ไม่ได้ผลเท่าใดนักเนื่องจากไม่ใช่กฎหมายที่ใช้บังคับในเรื่องเทคโนโลยีดังกล่าวโดยตรง ซึ่งหากกฎหมายดังกล่าวออกมาบังคับใช้จริงก็ควรที่จะต้องครอบคลุมถึงวิธีการกระทำความผิดโดยอาศัยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ทั้งหมด จึงจะแก้ไขปัญหาได้อย่างจริงจังและต้องเขียนกฎหมายในลักษณะที่กว้างและง่ายต่อการแก้ไขกฎหมายต่อไป เนื่องจากเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์มีพัฒนาการตลอดเวลา จึงไม่อาจใช้กฎหมายดังกล่าวได้เป็นการถาวร ดังนั้นจึงอาจต้องกำหนดระยะเวลาทบทวนกฎหมายดังกล่าวเอาไว้ด้วย เช่น อาจจะมีการกำหนดระยะเวลาทบทวนทุกๆ 2-3 ปี เพื่อให้กฎหมายมีความทันสมัยอยู่ตลอดเวลา อย่างไรก็ตามจากการค้นคว้าข้อมูลทำให้ผู้วิจัยได้ทราบว่า ปัจจุบันประเทศไทยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและผลกระทบของเทคโนโลยีดังกล่าว จึงได้มีการเตรียมร่างกฎหมายเพื่อรองรับความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีดังกล่าว โดยได้มอบหมายให้ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ หรือ เนคเทค (The National Electronics and Computer Technology Center : NECTEC) เป็นผู้จัดทำร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศจำนวน 6 ฉบับ ซึ่งหนึ่งในนั้นก็รวมถึง กฎหมายอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ (Computer Crime) และกฎหมายเกี่ยวกับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Funds Transfer Act) ด้วย ซึ่งคาดว่าคงจะออกมาเป็นรูปธรรมในระยะเวลาอันใกล้นี้

นอกจากนี้หากพิจารณาถึงตัวพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 แล้ว อาจจะมีการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวให้ทันสมัยมากขึ้น โดยการกำหนดความผิดมูลฐานเรื่องการฟอกเงินผ่านทางเครือข่ายอินเตอร์เนตเข้าไปเป็นความผิดฐานใหม่ด้วยก็ได้

2.ในส่วนหน่วยงานและเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจในคดีที่เกี่ยวกับการฟอกเงินนั้นจะพบว่าปัจจุบันพนักงานที่ทำหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรม ยังไม่ค่อยเข้าใจเทคโนโลยีสมัยใหม่เท่าใดนัก และบ่อยครั้งที่มักจะพบว่าเจ้าหน้าที่จะมีปัญหาในทางปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการสืบสวน สอบสวน จับกุม หรือแม้แต่การดำเนินคดี ก็มีปัญหาติดขัดในหลายๆด้าน เนื่องจากลักษณะของการฟอกเงินผ่านทางเครือข่ายอินเตอร์เนตนั้น เป็นการกระทำความผิดที่มีลักษณะซับซ้อน หลายขั้นตอน ยากแก่การรวบรวมพยานหลักฐานในการดำเนินคดี เนื่องจากพยานหลักฐานดังกล่าวไม่ได้อยู่ในรูปของเอกสาร แต่อยู่ในรูปของข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการแสวงหาข้อมูลดังกล่าวมาใช้เป็นพยานหลักฐาน

ในคดี ซึ่งปัญหานี้ก็เกิดขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่ของอัยการและศาลด้วยเช่นกัน ทางหนึ่งที่น่าจะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ก็คือ

2.1มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมให้มีความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยีสารสนเทศโดยเฉพาะในด้านคอมพิวเตอร์ให้มีความเข้าใจมากขึ้น เพื่อที่จะนำมาปรับใช้กับการดำเนินคดีเกี่ยวกับอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 กรณีตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่ได้กำหนดภาระหน้าที่ให้สถาบันการเงินต้องรายงานการทำธุรกรรมทางการเงิน 3 ประเภท ดังนี้แก่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน คือ

-ธุรกรรมที่ใช้เงินสดเกินกว่าจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง

-ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

-ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

จะเห็นได้ว่าการที่กฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงินมีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมทางการเงินในลักษณะดังกล่าวจึงควรที่จะกำหนดมาตรการที่เหมาะสมและสร้างภาระให้กับสถาบันการเงินน้อยที่สุดดังนี้คือ

1.พัฒนาให้มีระบบการรายงานการทำธุรกรรมทางการเงินผ่านทางระบบ และวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

2.กำหนดแบบฟอร์มการรายงานการทำธุรกรรมทางการเงินในรูปแบบการรายงานแบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยสถาบันการเงินสามารถส่งรายงานการทำธุรกรรมทางการเงินในรูปแบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบ Electronic Reported System ไปยังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้โดยตรง ซึ่งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจะต้องมีระบบการส่งข้อมูลดังกล่าวอยู่ในความควบคุม และดูแลโดยสำนักงานได้เองโดยตรง

3.การรายงานธุรกรรมทางการเงินดังกล่าวนั้นต้องครอบคลุมทั้งระบบการโอนเงินในประเทศโดยการใช้บริการบาทเนตตามระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยการบริการบาทเนต และการโอนเงินระหว่างประเทศโดยใช้บริการของสมาคมเพื่อการสื่อสาร

สากลระหว่างธนาคาร (แห่งประเทศไทย) หรือที่รู้จักกันในนามของ SWIFT เพื่อประสิทธิภาพในการตรวจสอบและติดตามการทำธุรกรรมทางการเงินทั้งภายในและภายนอกประเทศ

4.ควรมีการสร้างระบบเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการรายงานการทำธุรกรรมทางการเงิน เพื่อความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ถูกต้องระหว่างหน่วยงาน เช่น การจัดให้มีเครือข่ายเชื่อมโยงข้อมูลทางทะเบียนราษฎร์ได้ เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการตรวจสอบตัวตนที่แท้จริงของลูกค้าที่มาใช้บริการจากสถาบันการเงิน

2.3เสริมสร้างความร่วมมือทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการติดตาม และตรวจสอบการทำธุรกรรมผ่านทางเครือข่ายอินเตอร์เนตที่มีลักษณะน่าสังสัยโดยทางสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ควรจะเปิดเว็ปไซต์ของตนเอง เพื่อให้ประชาชนสามารถแจ้งข้อเท็จจริงดังกล่าวได้โดยตรงแก่สำนักงานได้โดยตรง

3. นอกจากการแก้ปัญหาภายในประเทศแล้ว ความร่วมมือในระดับระหว่างประเทศยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการนำมาใช้แก้ปัญหาในเรื่องของการฟอกเงินผ่านทางเครือข่ายอินเตอร์เนตได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าการฟอกเงินผ่านทางเครือข่ายอินเตอร์เนตนั้น เป็นการกระทำความผิดที่มีลักษณะเกี่ยวพันตั้งแต่ 2 ประเทศขึ้นไป ผู้ฟอกเงินสามารถกระทำความผิดได้ทุกสถานที่ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดของโลก ก็สามารถใช้บริการอินเตอร์เนตได้ และการใช้บริการดังกล่าวก็สามารถทำได้ตลอดเวลา เนื่องจากเครือข่ายอินเตอร์เนตเป็นเครือข่ายเสรี ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาเปิด-ปิดการให้บริการ และที่สำคัญคือไม่มีหน่วยงานหรือองค์กรใดที่จะสามารถเข้าไปควบคุมเครือข่ายดังกล่าวได้เลย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เองเอื้อประโยชน์ต่อผู้ฟอกเงินเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเครือข่ายอินเตอร์เนตเป็นเครือข่ายที่ไร้พรมแดน และปราศจากข้อจำกัดใดๆ

จากที่ได้กล่าวไปข้างต้นแล้วว่าลักษณะของการฟอกเงินผ่านทางเครือข่ายอินเตอร์เนตนั้น เป็นความผิดที่มีลักษณะเกี่ยวพันตั้งแต่ 2 ประเทศขึ้นไป ดังนั้นทำให้เกิดปัญหาทางด้านกฎหมายในการที่จะดำเนินคดีเกี่ยวกับการฟอกเงินผ่านทางเครือข่ายอินเตอร์เนตว่าการกระทำความผิดเกิดขึ้นที่ใด ประเทศใดมีอำนาจในการดำเนินคดีดังกล่าว ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นเรื่องอำนาจอธิปไตยของรัฐในการบังคับใช้กฎหมาย และการดำเนินคดี ดังนั้นเพื่อลดปัญหาในเรื่องของการดำเนินคดี จึงควรที่จัดแก้ปัญหาดังนี้

3.1จัดทำความร่วมมือในระดับระหว่างประเทศไม่ว่าจะเป็นการจัดทำสนธิสัญญา หรืออนุสัญญาต่างๆเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินคดีดังกล่าว

3.2 พัฒนาความสัมพันธ์อันดีในระดับระหว่างประเทศเพื่อสร้างความร่วมมือในเรื่องทางอาญา เช่นการส่งผู้ร้ายข้ามแดน การสืบพยานบุคคล การจัดหาเอกสาร บันทึกและพยานหลักฐาน การปฏิบัติตามคำร้องขอในการค้นและการยึด การโอนตัวบุคคลที่ถูกคุมขังเป็นต้น

3.3 จัดตั้งหน่วยงานกลาง หรือองค์กรกลางในระดับระหว่างประเทศเพื่อเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการทำธุรกรรมผ่านทางเครือข่ายอินเตอร์เนตภายในประเทศสมาชิก ซึ่งหน่วยงานที่เห็นเป็นรูปธรรมในขณะนี้ก็คือ APG ซึ่งเป็นการให้ความช่วยเหลือในระดับระหว่างประเทศ ในการปราบปรามการฟอกเงินของกลุ่มประเทศเอเชีย-แปซิฟิก ซึ่งจัดให้มีการประชุมร่วมกันเป็นประจำ เพื่อหามาตรการที่เหมาะสมในการนำมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยประเด็นสำคัญที่ที่ประชุมให้ความสนใจเป็นอย่างมากในขณะนี้ก็คือเรื่องการอาศัยเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะเครือข่ายอินเตอร์เนตมาใช้ในการฟอกเงิน

อย่างไรก็ตามข้อเสนอแนะดังกล่าวเป็นเพียงการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุเท่านั้น หากต้องการให้การแก้ปัญหามีประสิทธิภาพมากที่สุด จะต้องแก้ที่ตัวผู้กระทำความผิดซึ่งสิ่งนั้นก็คือการสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบให้กับประชาชนในประเทศของตน จึงจะสามารถขจัดปัญหาดังกล่าวได้